

Predmet: Zoran Vukšić i dr. – Beli Manastir

Poslovni broj predmeta: K-Po₂ 45/2010

Glavni pretres: 29.05.2012.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Završne reči

Završna reč zamenika tužioca za ratne zločine

Tužilac smatra da je tokom dosadašnjeg postupka utvrđena odgovornost optuženih za krivična dela koja su im optužnicom stavljena na teret. Nesumnjivo je utvrđeno da su optuženi bili pripadnici SUP-a Beli Manastir za vreme unutrašnjeg oružanog sukoba između snaga JNA, TO Istočna Slavonija, Baranja i Zapadni Srem, MUP-a SAO Istočna Slavonija, Baranja i Zapadni Srem i oružanih snaga Republike Hrvatske - Zbora Narodne Garde (ZNG) i MUP-a RH. Utvrđeno je da su svi oštećeni bili civili i da nisu bili uključeni u ratna dejstva.

Za ubistvo Adama Barića i ranjavanje njegove supruge Ane kao najjači argument tužilac je istakao svedočenje oštećene Ane koja je jasno i uverljivo opisala na koji način je optuženi Vukšić lišio života njenog supruga a nju ranio. Odbrana optuženog Vukšića je bila neuverljiva, u neskladu sa izvedenim dokazima i sračunata na izbegavanje krivične odgovornosti.

Tužilac je posebno istakao svedočenje oštećenog Josipa Vida koji je svedočio da ga je optuženi Vukšić ranio prilikom napada na selo Kozarac.

Izvedenim dokazima je utvrđeno da je optuženi Vukšić, nakon prethodnog dogovora sa Zoranom Madžarcem, a uz učešće optuženih Strigića i Hrnjaka, lišio života oštećene Vinka, Matu, Anta i Ivana Čička iz Karanca. Činjenično stanje je utvrđeno na osnovu saslušanja okrivljenih, njihovim suočavanjima, obdukcionog izveštaja i svedočenja članova porodice oštećenih.

Saslušanjem oštećenih Franja Joha, Stjepana Tkaleca, Jovana Narandže, Paje Franjića, Gizele Zemljak, Zorana Kneževića i drugih utvrđeno je da su optuženi Vukšić i Bertić kontinuirano vršili proizvoljna hapšenja, povređivanje telesnog integriteta i nečovečno postupanje prema njima. Te radnje su preduzimali prema oštećenima zbog njihove etničke pripadnosti hrvatskom narodu.

Tužilac je predložio da optuženi budu osuđeni za krivična dela iz optužnice i osuđeni na zatvorske kazne: optuženi Vukšić na maksimalnu kaznu od 20 godina zatvora, optuženi Strigić na 14-15 godina, optuženi Hrnjak na 13-14 godina, a optuženi Bertić na 3-4 godine.

Završna reč branioca optuženog Zorana Vukšića

Branilac ističe da je ovo politički proces kome je svrha da se odgovornost za zločine tokom rata u Baranji svali na ovu četvoricu optuženih, dok se pravi krivci iz Službe državne bezbednosti ne optužuju. Za optuženog Vukšića kaže da je bio poznat u Belom Manastiru i okolini i da je imao puno prijatelja iz svih etničkih zajednica koje su tamo živele, kao i da je njegova prva supruga bila Hrvatica. Nikada nije bio šovinista. Kako je u slobodno vreme radio kao obezbeđenje u diskotekama, angažovan je i kao obezbeđenje na mitinzima srpskih stranaka kada su govorili Vojislav Šešelj, Milan Paroški i drugi, zbog čega su ga hrvatski mediji opisali kao „velikosrbina“. Na početku ratnih sukoba optuženi Vukšić je stupio u posebnu jedinicu SUP-a

Beli Manastir. Bio je hrabar i uvek išao prvi. Posle samo 10 dana ranjen je u ruku i otišao na lečenje. Otad više nije bio pripadnik policije i nije učestvovao u borbenim operacijama.

Svedočenje oštećene Ane Barić branilac je okarakterisao kao neuverljivo i dato pod uticajem negativne slike koju je ona stekla o optuženom Vukšiću u hrvatskim medijima.

Njegov branjenik nije poznavao četvoricu Čičaka i nije imao nikakav motiv da ih ubije. Nasuprot njemu, ostali optuženi su imali nekakve motive: optuženi Strigić ih je poznavao, pa je možda imao neki problem sa njima, Zoran Madžarac je imao sukob sa njima, optuženi Hrnjak je bio „posilni“ sekretara Zdjelarevića koji je bio u prijateljskim odnosima sa porodicom Đurković koji su zbog pogibije svog sina tražili osvetu. Optuženi Vukšić je u ovom slučaju bio samo slučajni posmatrač.

Branilac se osvrnuo na svedočenje Josipa Vida koji je ranjen u napadu na selo Kozarac. Njegovo svedočenje je opisao kao nelogično i neuverljivo, naročito zbog činjenice da je opisao da ga je optuženi Vukšić ranio pištoljem „tetejcem“, a svima je poznato da je on nosio svoj privatni revolver marke „Smith & Wesson“.

Optuženi Vukšić je u februaru 2012. godine pušten da se brani sa slobode. Sud mu je dodelio novog branioca – advokata Dragana Plazinića. Optuženog Strigića zastupa advokat Miroslav Vulović; to je treći branilac koji je zastupao interese ovog optuženog u postupku.

Fond za humanitarno pravo